Czwartek, 13 września 2018 r.
1 Kor 8,1b-7.10-13; Łk 6,27-38
Wspomnienie św. Jana Chryzostoma, biskupa i doktora Kościoła

I
Liturgia

„Wiedza" wbija w pychę, miłość zaś buduje

Wielu rodziców z myślą o przygotowaniu swego dziecka do dalszej edukacji i zapewnieniu mu jak najszerszych możliwości w dorosłym życiu decyduje się posłać je na dodatkowe zajęcia, uzupełniające szkolne wykształcenie. Zdarza się coraz częściej, że po takich zajęciach dziecko wraca do domu dopiero wieczorem, jest zmęczone, nie ma czasu na aktywny wypoczynek.

Wiedza jest czymś dobrym, rozwija horyzonty, daje szersze spojrzenie na świat. Dlaczego więc św. Paweł pisze, że wiedza wbija w pychę? W czytanym dziś fragmencie Pierwszego Listu do Koryntian przedstawiona jest sytuacja związana z wiernością prawu mojżeszowemu. Chrześcijanie wywodzący się z tradycji judaistycznej przestrzegali przepisów prawa, choć Jezus już tego nie wymagał. Św. Paweł przestrzega jednak przed tym, by nie zgorszyć kogoś, dla kogo ta tradycja ma jeszcze znaczenie. Nawet jeśli spożywanie pokarmów do tej pory zabronionych jest już możliwe, uczeń Chrystusa w obecności braci, którzy jeszcze nie potrafią odnaleźć się w nowej tradycji, powinien się od tego powstrzymać, bo mogłoby ich to zranić i być dla nich zgorszeniem: „W ten sposób grzesząc przeciwko braciom i rażąc ich słabe sumienia, grzeszycie przeciwko samemu Chrystusowi. Jeśli więc pokarm gorszy brata mego, przenigdy nie będę jadł mięsa, by nie gorszyć brata" (1 Kor 8, 12-13).

Wychowanie ukierunkowane tylko na przekaz wiedzy i rozwój sfery intelektualnej nie ma sensu. Niewykazywanie dostatecznej troski o wszechstronny rozwój wychowanka doprowadzi do tego, że cały proces wychowania skończy się niepowodzeniem. Można wskazać przykłady osób obdarzonych licznymi talentami, które ze względu na braki pełnego wychowania i samowychowania zmarnowały swoje zdolności. Są też i tacy, którzy swą wiedzę i talent wprzęgnęli w czynienie zła. Św. Paweł nie neguje wartości wiedzy, zwraca jednak uwagę, na to, że trzeba „wiedzieć, w jaki sposób należy wiedzieć": „Gdyby ktoś mniemał, że coś wie, to jeszcze nie wie, jak wiedzieć należy" (1 Kor 8, 2).

Wiedza powinna być na usługach miłości. W rozeznawaniu powołania warto postawić sobie dwa pytania: Jakie są moje zdolności, talenty? W jaki sposób to wszystko, co wiem i co potrafię, najlepiej spożytkuję w czynnej miłości wobec Boga i drugiego człowieka?

Modlitwa wiernych

Nasze istnienie ma cel. Jest nim miłość Boga i bliźniego, realizowana w konkretnych sytuacjach, które stawia przed nami życie. Prośmy Pana, abyśmy potrafili wszystkie nasze talenty podporządkować tej miłości:

1. Módlmy się za Kościół święty, aby Pan we wszystkich częściach świata powoływał młodych ludzi do kapłaństwa, życia zakonnego i działalności misyjnej. ***Ciebie prosimy…***

2. Módlmy się za rodziców, by towarzysząc swym dzieciom w rozeznawaniu powołania, pomogli im oprzeć decyzje dotyczące przyszłości na fundamencie, którym jest miłość Boga i drugiego człowieka. ***Ciebie prosimy…***

3. Módlmy się za narzeczonych, by połączeni czystą miłością, wspólnie rozeznawali wolę Boga względem ich życia. ***Ciebie prosimy…***

4. Módlmy się za maturzystów i uczniów ostatnich klas szkół ponadpodstawowych, by w tym roku szkolnym i katechetycznym prosili Ducha Świętego o rozpoznanie swego powołania i otworzyli serca na Jego działanie. ***Ciebie prosimy…***

5. Módlmy się za naszych braci i siostry, którzy odeszli już z tego świata. Prośmy, by przez całą wieczność mogli wielbić Boga w niebie. ***Ciebie prosimy…***

6. Módlmy się za nas samych, aby każda nasza życiowa decyzja umożliwiała nam ściślejsze zjednoczenie się z Chrystusem i rozwijanie miłości bliźnich. ***Ciebie prosimy…***

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu, jak była na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

TYDZIEŃ WYCHOWANIA

Teksty rozważań
i modlitwa wiernych:
ks. Marek Studenski